



Arrest

nr. 95 112 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 augustus 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. SCHÜTT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 maart 2011 het Rijk binnen en diende op 15 maart 2011 een asielaanvraag in. Op 22 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Gujrat (Pakistan). U zou een soenniet zijn. Uw familie zou betrokken zijn met de 'Pakistan Muslim League, Qaid-e-Azam' ("PML-Q"). Uzelf zou een sympathisant zijn van "PML-Q". Sinds 2006 zou u een relatie hebben gehad met Farah. De familie van Farah zou tot de 'Pakistan Muslim League Nawaz' ("PML-N") behoren. In 2008 wilde u met Farah huwen. U zou aan uw familie hebben gevraagd om met de familie van Farah te gaan praten. De familie van Farah zou geen toestemming gegeven hebben voor een huwelijk. In het begin van 2009 zou u samen met Farah zijn weggelopen naar Lahore (Pakistan). De beide families contacteerden jullie om terug te keren naar jullie dorp. Na drie of vier maanden zou u opnieuw toestemming gevraagd hebben om te mogen huwen met Farah. De familie van Farah zou haar uitgehuwelijkt hebben aan een andere man in 2010. U zou Farah blijven ontmoeten hebben. Jullie zouden plannen gemaakt hebben om weg te lopen. In de vierde of vijfde maand van 2010 zou u naar haar woning zijn gegaan. De familie van Farah zou u geslagen hebben. U zou naar de politie gegaan zijn. In de tiende of elfde maand 2010 zou Farah zelfmoord hebben gepleegd. Na de zelfmoord van Farah, zou haar familie u bedreigd hebben en gezegd hebben dat u de reden was waarom Farah zelfmoord heeft gepleegd. U zou daarna in Lahore verbleven hebben bij een vriend. Op het einde van 2010 zou u Pakistan hebben verlaten. Via Iran en Turkije zou u te voet, met de bus en soms met de taxi naar Griekenland gereisd hebben. Met een auto in een schip reisde u van Griekenland naar België. U diende in België op 15 maart 2011 een asielaanvraag in.

U legde geen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient te worden vastgesteld dat u geen enkel 'origineel Pakistaans bewijs' kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. U stelde dat u een kopie had van uw paspoort dat u had aangevraagd in Pakistan én dat u een nieuw paspoort had laten maken bij de Pakistaanse ambassade in België (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). U stelde dat deze documenten in België op uw vorig adres had laten liggen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het CGVS gaf u nog een week de tijd om deze documenten aan het CGVS te bezorgen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Tot op heden heeft het CGVS van u niets ontvangen. Het lijkt er dan ook op dat u deze documenten wil verborgen houden voor het CGVS aangezien deze documenten bepaalde uitreisstempels kunnen bevatten. Hierbij kan ook nog opgemerkt worden dat uw originele identiteitskaart en eerste paspoort in Pakistan liggen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gezien u nog contact had met uw familie en reeds negen maanden in België verblijft, had u uw identiteitsdocumenten kunnen laten opsturen (zie gehoorverslag CGVS p.5). U schiet tekort in uw plicht tot medewerking door uw identiteitskaart en paspoort niet voor te leggen hoewel het stuk zich in Pakistan bevindt. Door het tekortschieten in uw medewerkingsplicht wordt uw algehele geloofwaardigheid reeds fundamenteel aangetast.

Verder stelde het CGCS enkele tegenstrijdigheden vast tijdens het gehoor met de vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd. 5 april 2011. Ten eerste stelde u bij de "DVZ" dat u in maart of april 2010 werd **gearresteerd** door de politie en werd overgebracht naar het politiekantoor van Karian Wala. U zou na vier uur zonder gevolg zijn vrijgelaten (zie vragenlijst "DVZ" punt 3.1, p.3). Tijdens het gehoor bij het CGVS stelde u meermaals dat u **niet werd gearresteerd** in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.13 en p.14). Wat meer is, u gaf aan dat u zelf naar het politiekantoor van Karian Wala bent gegaan (zie gehoorverslag CGVS p.13). Na confrontatie door het CGVS stelde u dat u tijdens het gehoor de waarheid vertelde, echter is dit geen afdoende verklaring aangezien men kan en mag verwachten dat u reeds bij de "DVZ" de waarheid vertelde (zie gehoorverslag CGVS p.15). Ten tweede gaf u bij de "DVZ" aan dat de familie van Farah **haar begin 2010** wilde uithuwelijken. Ze zou **toen** zelfmoord hebben gepleegd (zie vragenlijst "DVZ", punt 5, p.3). Dit impliceert dat de zelfmoord van Farah begin 2010 plaatsvond. Bij het CGVS gaf u aan dat de zelfmoord van Farah gebeurde **in de tiende of elfde maand van 2010** (zie gehoorverslag CGVS p.13). Na confrontatie door het CGVS stelde u dat u de "DVZ" hetzelfde hebt verteld als wat u bij het CGVS vertelde (zie gehoorverslag CGVS p.15). Echter werd de vragenlijst u voorgelezen in het Urdu en hebt u de vragenlijst gelezen en ondertekend ter goedkeuring. Ten derde gaf u aan bij het

CGVS dat u Pakistan hebt verlaten **aan het einde van 2010** (zie gehoorverslag CGVS p.3). Bij de "DVZ" zou u Pakistan hebben verlaten **in februari 2011** (zie verklaring DVZ, punt 35). Na confrontatie bleef u erbij dat u Pakistan hebt verlaten aan het einde van 2010, wat geen afdoende verklaring is (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Voorts gaf u aan dat u toen u de eerste keer geslagen werd door de familie naar de politie bent geweest om aangifte te doen (zie gehoorverslag CGVS p.13). De politie zou geen klacht hebben opgesteld omdat een van de ouders in de familie van Farah lid is van de "PML-N" en deze partij aan de macht is (zie gehoorverslag CGVS p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat in uw district Gujrat op provinciaal niveau de "PML-Q" aan de macht is (zie document 2, blauwe map). "PML-Q" is bovendien de partij waarvoor u en uw familie supporterde (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het is weinig aannemelijk dat de politie geen klacht wilde opstellen. Wat hier ook van zij, u hebt de bedreigingen ook niet aangegeven bij de politie of andere autoriteiten in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.14). U bent nooit aangeklaagd, noch gearresteerd of voor een rechtbank verschenen in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.14). U behoort tot de religieuze meerderheid der soennieten in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.2). Er is dus geen enkele objectieve reden waarom u de autoriteiten in Pakistan niet zou kunnen raadplegen. U gaf aan dat de "PML-N" in de regering zit en aan de macht is (zie gehoorverslag CGVS p.14). Dit is echter contradictorisch met uw verklaring dat u geen vrees kende voor de autoriteiten in Pakistan en met het beweerde feit dat u een paspoort aanvraag in de Pakistaanse ambassade in België (zie gehoorverslag CGVS p.14 en p.9). U hebt niet alle mogelijkheden tot bescherming uitgeput en kan hiervoor geen afdoende verklaring geven (zie gehoorverslag CGVS p.14 en p.15). Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.

Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. U zou via Iran en Turkije naar Griekenland hebben gereisd. Uitgezonderd van Teheran, kende u geen enkel dorp of stad waar u doorreisde (zie gehoorverslag CGVS p.8). Van Griekenland naar België zou u gereisd hebben met een auto in een schip (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kende geen enkel detail van het schip (zie gehoorverslag CGVS p.8). Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw reisroute. Dit gegeven wordt versterkt door het feit dat u uw paspoort niet voorlegde aan het CGVS (zie paragraaf 1) en dat u vermoedelijk onder uw eigen paspoort hebt gereisd.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u geen vrees diende te koesteren voor extremistische elementen of uw autoriteiten, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg (zie document 1, blauwe map). U komt dan ook niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch voor Subsidiaire Bescherming.

Ten slotte dient het CGVS vast te stellen dat u geen enkel document kon voorleggen dat uw asielrelaas, noch uw beweerde reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van *“artikel 1 Verdrag van Genève, artikelen 48 en 48 3/4 vreemdelingenwet”* en het *“principe van de wet die de administratie moet alle relevante informatie die nodig is om een goede bestuurlijke beslissing te overwegen”*. Verzoeker meent tevens dat er een kennelijke beoordelingsfout is gebeurd en verwijst verder naar de wet van 29 juli 1991.

2.3. In zoverre verzoeker zich met het *“principe van de wet die de administratie moet alle relevante informatie die nodig is om een goede bestuurlijke beslissing te overwegen”* beroept op de bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen die tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker meent *“Dat de verzoeker verklaart dat hij kant niet terug gaan naar Pakistan wegens en misschien met de paspoort dat hij heeft van de Pakistaanse ambassade te Brussel benomen. Dat tijdens deze relatie met de Pakistaanse ambassade de CGVS kant niet conclusie trekken tegen de verzoeker. Dat de CGVS heeft onttrokken aan het bereik van verzoeker zonder hem over zijn gedrag te waarschuwen en zonder aan deze de mogelijkheid te bieden een alternatief voor te stellen voor het welzijn van de familie van de verzoeker of de verzoeker zelf terug naar Pakistan. Dat verzoeker zich machteloos verklaart en door dit feit de bepaling vraagt van Belgische autoriteiten protectie voor zijn bezorgdheid uit ten opzichte van de “psychologische verstikking”. (...) Het is duidelijk dat het niet was van oordeel dat de aanvrager onder voorbehoud van geweld onder slechts een persoon zonder banden en zonder te beweren geen banden met Taliban-extremistische groepen die over het algemeen zijn in tegenstelling tot een persoon uit het Westen of die het Westen bezocht tegen wie richtte hij een filosofisch verschil van mening en opinie onverenigbaar. Dat de paar items die niet verduidelijkt door de aanvrager in zijn verklaringen aan de autoriteiten, de politie agent niet mag leiden tot de afwijzing van een politiek vluchteling in het bijzonder als gevolg van de huidige situatie in Pakistan is uiterst vijandig tegenover wests en de lokale bevolking in contact met het Westen”* (sic).

Het komt niet toe aan de Raad om te speculeren over de precieze inhoud van verzoekers verweer nu, daargelaten het geenszins duidelijk en correct taalgebruik is, de Raad hieruit geen concrete en verstaanbare grief kan afleiden, te meer nu er in verzoekers asielrelaas geen sprake is van een conflict met de Taliban. De Raad ziet evenmin de relevantie in van de verwijzing naar *“dat verzoeker met zijn echtgenote in het kader van een echtelijke verbintenis gedurende meerdere jaren geleefd heeft”* gezien verzoeker niet gehuwd is (gehoor p. 4) en verzoekers problemen beweerdelijk net zouden ontstaan zijn uit de weigering van de familie van F. om met verzoeker te huwen en de beslissing om haar uit te huwelijken aan iemand anders.

3.2. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Evenmin heeft verzoeker aannemelijk gemaakt geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Pakistaanse autoriteiten, noch zich niet te kunnen hervestigen.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK